

лими въ една по-красна земя! Тя земя е съ небе чисто и необлачно, съ въздухъ приятенъ; въ нея ще ни посрѣщнатъ благи нрави, тамъ живѣятъ изъ народа по-красни напѣви, и тамъ цвѣти по-красно животътъ и любовъта отъ колкото тука! —

Сорелъ. О, днесъ е деньтъ на тайната ми скърбъ! Кралътъ отива въ заточение, синътъ ся отдѣля отъ бащино то си огнище, и отъ далече ще гледа родната си люлка! О, землю на приятността та, оставами тя, и да ли ще бъдемъ щастливи да тя видимъ пакъ!

ЯВЛЕНИЕ ОСМО.

Ла-Хиръ ся връща на задъ. Горни тѣ.

Сорелъ. Самъ ли идешъ, не желае ли да ся върне назадъ? (*като ся взира по-близо*). Що е Ла-Хиръ? Що ми казва вашый погледъ? Ново нещастие ли ни е сполѣтяло? —

Ла-Хиръ. Нещастията престанаха, и слънчевъ блясъкъ ся яви!

Сорелъ. Що е моля, говори! —

Ла-Хиръ. Повърни пратеници тѣ отъ Орлеанъ назадъ!

Карлъ. Защо, що има? —

Ла-Хиръ. Повърни ги назадъ! Повърна ся твое то щастие; сражение стана, и ти побѣди! —

Карлъ. Тебъ тя лъже Ла-Хиръ баснословенъ слухъ, побѣда! Не, немога да вѣрвамъ вече на побѣда! —

Сорелъ. Побѣда, о небесенъ гласъ на думата! —

Ла-Хиръ. Скоро ще повѣрвашъ по-голѣми чудеса. Владика та иди, той води също и Дюноа за да ся примирите! —

Сорелъ. О, красно цвѣте на побѣдата, което носи подобно на небесни тѣ, благородни плодове, миръ и съгласие!